

VOORWOORD

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd mijn oma opgepakt door de Nazi's.
Waarom? Omdat ze het niet eens was met de manier waarop de Nazi's met de mensen omgingen.
En ook omdat ze Joodse was.
In de gevangenis maakte mijn oma een lappenpop voor haar dochtertje, mijn mama.
Het was levensgevaarlijk om in de gevangenis iets te maken voor je kinderen. En het was nog gevaarlijker om die spullen naar buiten te laten smokkelen.
Gelukkig geraakte de pop veilig bij mijn mama, die toen nog een klein meisje was.
Mijn oma is nooit meer thuisgekomen.
Toen ik klein was, speelde ik met de pop en fantaseerde ik over de avonturen die ze had beleefd voor ze bij mijn mama terecht kwam.
Nu ik groot ben, denk ik vaak aan mijn oma.
Wat was ze sterk.
En dapper.
En wat hield ze veel van haar dochtertje.

Peggy Poppe

‘Hoe zal ik eraan beginnen?’ Esther zucht en strijkt met haar handen over haar grauwe onderrok. Ze wil een lappenpop maken voor haar dochter, Hannah. Dat is moeilijk, want het is oorlog en Esther zit in de gevangenis. Streng bewakers houden alles in de gaten. Esther weet dat ze goed moet oppassen als ze in de buurt zijn. Gevangenen mogen geen leuke dingen doen. Gevangenen moeten gehoorzamen.

Toch wil Esther die pop maken. Wanneer ze klaar is, moet ze die ook nog de gevangenis uitsmokkelen. Dat is de enige manier om toch een beetje bij Hannah te zijn en zo is Hannah ook een beetje bij haar.

Esther denkt voortdurend aan Hannah. In haar hoofd klinkt Hannah’s klaterende lach als ze haar hoog in de lucht tilt. Ze kan haar mollige armpjes bijna voelen. Ze denkt aan haar guitige gezichtje met een mond vol stroop. Esther haalt diep adem. Het is alsof ze de geur van Hannah opsnuift na het badje. Dan ziet ze Hannah veilig in bed, met haar teddybeer dicht tegen zich aan.

‘Lieve Hannah, ik hoop dat niemand je kwaad doet. Ik

hoop dat je gelukkig bent en veilig bij je oma en opa,' fluistert Esther. De tranen stromen haar over de wangen. Ze wil zo graag naar Hannah toe. Maar dat kan niet. En Hannah mag ook niet op bezoek komen.

Gelukkig helpen oma en opa Esther zo veel ze kunnen. In hun brieven vertellen ze hoe het met Hannah is, wat ze doet en waarmee ze speelt. Ze brengen zo vaak als ze kunnen eten, zeep en kleding voor Esther. Ze halen om de twee weken het wasgoed van Esther op. De was mag ze hier immers niet zelf doen.

Hoe goed oma en opa ook hun best doen, het duurt soms heel lang voor Esther van kleding en schoenen kan wisselen. Af en toe ruiken haar kleren vies. Dat vindt Esther heel vervelend, want ze komt graag mooi en verzorgd voor de dag. Voordat ze hier terechtkwam, kon ze er echt van genieten om haar lange krullen te kammen en haar kleren zorgvuldig uit te kiezen.

Dat vindt ze ook belangrijk voor Hannah. Al was het soms een heel gedoe om het haar van Hannah te vlechten. Ze is zo'n spring-in-'t-veld. Dat komt omdat ze nieuwsgierig is naar alles wat er om haar heen gebeurt.

